

Publicerad 2013-11-18 23:30 av Zihuatanejo

Då var himlen blå

Jag sprang
efter honom på stigen

Han var mitt liv
min mark att stå på

Det var sommar
och himlen blå

Jag kan fortfarande minnas
precis hur det kändes
att springa där bakom dig

Hur det kändes
när jag kunde andas
utan smärta i lungorna

Hur livet dansade och sjöng
utan rädsla för nånting

Då fanns ingen gastkramande
hand runt hjärtat

Bara vi
och livet
och allt varmt och tryggt

Nu springer jag först
Någon annan bakom

Jag hoppas och ber
att hon aldrig behöver
andas med smärta i lungorna

Att hon alltid kan dansa och sjunga
utan rädsla för nånting

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zihuatanejo med Poeter.se id #44008 innehar upphovsrätten